

med det Forslag, som efter Indstilling af Kirkekommissionen blev forelagt for Rigsdagen i Samlingen 1870—71.

Udvalgets Medlem Brix slutter sig til den ovenfor anbefalede Ordning, om han end ikke vilde finde saa store Betæneligheder, som de nævnte tvende Medlemmer ved subsidiært at tiltræde et Forslag i den Retning, som Udvalgets Medlem Lund angiver. Sidstnævnte vilde isørigt for sit Bedkommende ogsaa subsidiært kunne slutte sig til en Ordning som den af Andersen, Brix og Klein anbefalede.

Quod de af medundertegnede Lund under §§ 3, 4, 5, 6 og 7 stillede Ændringer angaar, da ere disse formentlig tilstrækkelig begrundede i det Foredrag, som jeg holdt under Sagens 1ste Behandling, og hvortil jeg derfor henviser (se Folketingsprotokollen for 1879—80. Sp. 1520—28). Quod derimod den af mig foreslaaede nye § 10 angaar, skal jeg bemærke Følgende:

1) Der er Pastorater (t. Ex. paa forskellige Smaasøer og den jydskke Heide), der ligge saa afsides, at de Mænd, der kaldes til at virke paa saadanne Steder, neppe i Regelen ville kunne blive bekendte i en videre Kreds og derfor ikke ville kunne have Udset til at forslottes til Kalb, hvor Menigheden har en væsentlig Indflydelse paa Besættelsen. Hensynet hertil vil, dersom Kongen ikke beholder Ret til umiddelbart at besætte en Kvotabel af Landets Præsteembeder, let føre til, at det bliver umuligt for de antydede Pastorater at faae Præster.

2) Der er Kandidater, som ville være udmærket stikede til at røgte præstelig Gjerning, men som ikke ville kunne vinde Stemmer for sig, naar de fremstille sig til Valg i en Menighed, fordi de have en eller anden ydre Mangel: daarlige Foredrag, uheldigt Udseende eller deslige. Ogsaa af Hensyn til saadanne Mænd, for at de ikke skulle være saa godt som udelukkede fra geistlig Ansættelse, maa jeg anse det for nødvendigt, at der træffes en Bestemmelse som den af mig foreslaaede.

3) Og endelig: Der kan være Egne, hvor der kun findes Præster af en enkelt bestemt Retning, hvor der derfor har udviklet sig en Aand, der mere lægger Vægten paa visse Partiopfattelser end paa, hvad der er det Væsentlige i Christendommen: det kristelige Liv, hvor Livet ligesom forsternes i enkelte bestemte Sætninger, hvor Partivæsenet med dets Sovmod, Ukjærlighed og Fordømmelseslyge mere og mere breder sig. I saadanne Egne bør ogsaa Præster af andre Retninger kunne finde Ansættelse, for at der kan blive hørt forskellige Røster og Veien derved blive banet for et friskere Liv og friere Strømninger, men

dette vil neppe kunne ske, medmindre Kongen kan gribe umiddelbart ind og kalde til Præst, hvem han vil.

Det er for at fyldestgjøre disse forskellige Hensyn, jeg har stillet Forslaget, og jeg har ment, at der, for at Formaalene kunde naas, maatte kræves, at Kongen beholdt Ret til umiddelbart at besætte indtil Fjerdedelen af alle Landets Præsteembeder.

I Henshold til ovenstaaende stilles følgende Ændrings- og Underændringsforslag:

Af Udvalget:

Til § 2.

1) Til Paragrafen føies: „Hvis ikke mindst Halvdelen af de Valgberettigede deltager i Valget, mister Menigheden Ret til at udøve Indflydelse paa Besættelsen af Embedet, og dette besættes da umiddelbart af Kongen.“

Af Lund:

2) Paragraferne 3, 4, 5 og 6 gives følgende Affattelse:

§ 3.

„Ansøgning om det ledige Embede stiles til Kongen og indsendes til Kirke- og Undervisningsministeriet inden Maanedsdagen efter, at det er bekendtgjort ledigt. Samtlige Ansøgninger sendes med de Bemærkninger, hvortil Ministeren maatte finde Anledning gennem vedkommende Biskop til Provsten og af denne snarest mulig til Menighedsudvalget.“

§ 4.

„Menighedsudvalget vælger selv sin Formand, gennemgaar de modtagne Ansøgninger og anbefaler, senest 21 Dage efter at det har modtaget dem, ved skriftlig Afstemning efter Forholdstalsvalg en Krediedel af dem — dog ikke under 6 — til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Denne indstiller heraf 3 til Menighedens umiddelbare Valg. Hvert af Menighedsudvalgets Medlemmer har Ret til at opfordre de Indstillede til at holde en Prædiken for Menigheden paa Valgdagen, og agtes denne Ret benyttet, gøres der strax en Tilspøining derom paa Indstillingen.“

§ 5.

„Saa snart Menighedsudvalgets Formand gennem Provsten har modtaget Meddelelse om Ministerens Indstilling, besøger han uopholdelig Afkfrister af denne og af de tre Raagældendes Ansøgninger og Vidnesbyrd henlagte til de Valgberettigedes Eftersyn paa passende Steder i ethvert af Pastoratets Sogne.“